

VÁSÁRHELYI VÉN PLATÁN

Hatalmas fa! Gyökered lent a
mélyben ered,
kitárod ágaid, csúcsod,
a messzi égbe mered.
Törzsed látott vad vihart,
friss szellőt, ezernyi életet.
Könnyű, lenge felhőt,
szétfutó bős szelet.
Cudar időknek már régen
nem hajoltál,
lehullott leveleddel mindent
tele szórtál,
lent a földben, gyökered
mélyen megvetted,
az ezernyi madarat
oltalmadba vetted.
Susogtál, daloltál, lombod
árnyat adott,
még a Világ forgott,
egyedül álltál ott -

Száz év, talán több is,
hogy őrzöd e-tájat.
Ne tán, vársz valamit?
Vagy jöttömet vártad?
Nos eljött a perc,
ha erre vártál,
léted megköszönöm,
hiszen rászolgáltál.